

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

5

27 Μαρτίου

Παγκόσμια ημέρα θεάτρου

27 Μαρτίου

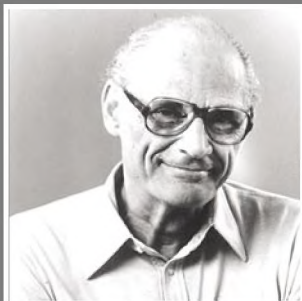
Παγκόσμια ημέρα Θεάτρου

Το 1962 η Unesco και το Διεθνές Ινστιτούτο Θεάτρου καθιέρωσαν την 27^η Μαρτίου ως Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου.

Για την Ημέρα αυτή έχει καθιερωθεί να γράφεται κάθε χρόνο από διαφορετική προσωπικότητα του θεάτρου το Διεθνές Μήνυμα, το οποίο μεταφράζεται σ' όλες τις γλώσσες, δημοσιεύεται στον Τύπο και διαβάζεται στα θέατρα.

Το πρώτο Διεθνές Μήνυμα για την Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου έγραψε ο γάλλος συγγραφέας Ζαν Κοκτώ.

Ακολούθησε ο αμερικανός Άρθουρ Μίλερ και στη συνέχεια, οι Λόρενς Ολίβιε, Ζαν - Λουί Μπαρό, Άγγελος Τερζάκης, Έλεν Βάιγκελ, Μιγέλ Άνχελ Αστουρίας, Πίτερ Μπρουκ, Ντιμίτρι Σοστακόβιτς, Πάβλο Νερούδα, Μορίς Μπεζάρ, Λουκίνο Βισκόντι, Ρίτσαρντ Μπάρτον, Έλεν Στούαρτ, Ιάκωβος Καμπανέλλης κ.ά.

Arthur MILLER, 1963

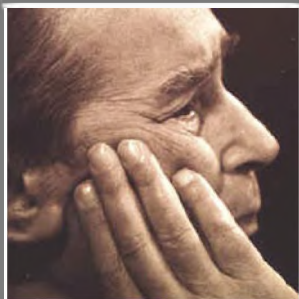
... Η μεγαλύτερη ειρωνεία είναι ότι επειδή αισθανόμαστε παγιδευμένοι μέσα σε απροκάλυπτα καταστροφικές δυνάμεις, δεν μπορούμε να βρούμε αυτό που πάντοτε αναζητούσαμε από τους τραγικούς ήρωές μας, ένα σημείο συμφιλίωσης, μια στιγμή παραδοχής εάν όχι παραίτησης, μια στιγμή όπου αντιλαμβανόμαστε ότι η αιτία δεν ήταν γραμμένη στα άστρα, αλλά βρισκόταν μέσα μας...

Γι' αυτό το λόγο πρέπει να έχουμε το θέατρο: γιατί πάνω απ' όλα τοποθετεί τον άνθρωπο στο κέντρο του κόσμου ...

Pablo NERUDA, 1971

... Τα τείχη γκρεμίστηκαν και στα επτά νησιά των επτά θαλασσών που σχηματίζουν τον κόσμο όλοι θέλουν να χτίσουν, όλοι θέλουν να μάθουν και να αναγνωρίσουν, όλοι εμείς θέλουμε, στο θέατρο να δούμε τους εαυτούς μας όπως ήταν και όπως θα είναι... Και τολμώ να σκεφτώ ότι συμφωνούμε σε αυτό που όλοι θέλουμε: ένα θέατρο που θα είναι απλό χωρίς να είναι απλοϊκό, κριτικό χωρίς να είναι απάνθρωπο, θα προχωράει όπως ένα ποτάμι των Άνδεων καθορίζοντας μόνο του τα όριά του ...

Ιάκωβος ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΗΣ, 2001

... Νομίζω πως το Θέατρο δε θα πάψει ποτέ να υπάρχει. Νομίζω, όσο κι αν αυτό μπορεί να ακούγεται σαν παράδοξο, πως αυτή η πανάρχαιη Τέχνη είναι και Τέχνη του μέλλοντος. Όχι επειδή θα το θέλουν αυτό οι δημιουργούντες το Θέατρο, συγγραφείς, ηθοποιοί, σκηνοθέτες και λοιποί συντελεστές κάθε θεατρικής παράστασης, αλλά επειδή θα το θέλει και στο μέλλον το κοινό, οι θεατές, εσείς ...

Eugène IONESCO, 1976

... Η αλήθεια βρίσκεται μέσα στη φαντασία. Το θέατρο της φαντασίας είναι το θέατρο της πραγματικής αλήθειας και είναι γνήσια τεκμηριωμένο... Η φαντασία δεν ψεύδεται. Αποκαλύπτει την ψυχολογία μας, τις επιμονές και τις περαστικές ανησυχίες μας, τις έννοιες του ανθρώπου σε κάθε εποχή και σήμερα, τα βάθη της ανθρώπινης ψυχής ...

